

gjøre dertil. Det ærede Medlem begyndte med at udtale sin Beklagelse over, at det Mindretal, hvortil jeg hører, ikke i det Mindste havde sluttet sig til Søbefæstningen. Han henviste til, at det havde dog Venstre gjort tidligere, det har en Gang villet være med til at beskytte Kjøbenhavn med Forter, om end ikke ved faste, saa med flydende. For det Første er det jo meget længe siden, i hvert Fald var det, før jeg blev Medlem af Rigsdagen, at det Spørgsmaal forelaa, men for det Andet, og det, som for mig er det Bæstentligste, vil jeg gjøre opmærksom paa, at der er en meget betydelig Forskjel mellem de faste og de flydende, idet nemlig de faste blive liggende, hvor man bygger dem, men de flydende kan flyttes. Jeg har i hvert Tilfælde opfattet Venstres Tilslutning til den Tanke saaledes, at man vel var villig til at gjøre noget Midlertidigt til Beskyttelse af Kjøbenhavn mod Søiden, men at man dog vilde holde det Spørgsmaal aabent, om man ikke i sin Tid kunde komme helt bort fra Kjøbenhavn med sit Forvarsvæjen, og derfor ønskede saadanne Indretninger, der kunne anbringes andet Steds, man kan altsaa deraf aldeles ikke slutte, at man nu skulde bevilde faste Forter. Naar det ærede Medlem mente, at det var Grunden, hvorfor vi stemme imod Forslaget om Søbefæstningen, at dette er blevet skilt ud fra det øvrige, saa er det ikke Grunden. Grunden er den, vi har anført under den tidligere Behandling, at vi maa forudsætte, at Søbefæstningen vil drage Landbefæstningen efter sig, og det er jo ikke en løs Talemaade, men vi har jo netop fra anden Behandling Krigsministerens udtrykkelige Ytringer i samme Retning. Han sagde ogsaa — jeg veed ikke, om det er det nøiagtige Udtryk, men han brugte meget stærke Udtryk — at det vilde være taabeligt at bygge Søbefæstningen uden at lade Landbefæstningen følge efter. Jeg synes derfor, at der er meget god Mening i den Stilling, at skal man gjøre Noget for Søbefæstningen, vil man kun gjøre det efter en samlet Dverveielse af, hvad der i disse Tiemed skal bruges. Men at gaa ind paa Søbefæstningen som det første Led, der med uafviselig Nødvendighed, i ethvert Fald efter Ministeriets Opfattelse, maa drage Landbefæstningen efter sig, det kan man ikke forlange af os, naar vi ikke ville til Landbefæstningen. — Det ærede

Medlem henviste ogsaa til Mindretallets Ytring om den Fare, der kunde ligge i at stemme for dette Forslag, idet man jo kunde risikere, at det derefter vilde blive udført provisorisk. Han sagde ganske vist, at Landstinget ikke nogeninde har optaget Ønsket om, at det maatte ske, og at Regjeringen har fundet sig i i 10 Aar forgjæves at kæmpe for at faae sine Forslag gennemførte, tybde heller ikke paa, at den har Øyst til at gennemføre Forslaget provisorisk. Ja, Landstingets Ønske skal jeg ikke komme nærmere ind paa, det kunde jo være, at der var nogle delte Meninger i det Spørgsmaal, men jeg skal henvise til den simple Kjendsgjerning, at der efter provisorisk Lov er bleven paa-begyndt Anlæg af den Befæstning, at de kunne drages ind i en eventuel Fortsættelse af Kjøbenhavns Befæstning, og at dette er sket, uden at der foreligger anden Billigelse fra Rigsdagens Side end en Afstemning af dette Thing ved en 2den Behandling. Saa længe noget Saadant ikke var sket, kunde man tale derom som noget fast Utroligt, men efter at man har Kjendsgjerninger foreliggende, og efter at Landstinget har havt Leilighed til at se, hvad der kan følge af en Afstemning i dette Thing, saa tror jeg ikke, at man kan afvise enhver Bemærkning om det Forhold som ubegrundet. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at den største Fare for at faae det provisorisk, var ingen Ting at gjøre; thi naar der ingen Ting blev gjort, og der kom Utroligheder, vilde det dog blive gjort provisorisk og maaske ogsaa daarligt. Gjør det derfor! det er det ærede Medlems Opfordring til os, saa risikere I ikke, at det bliver gjort provisorisk. Denne samme Anmodning har jeg set fremsat ved mange Leiligheder fra samme Side, hvortil det ærede Medlem hører, og fremsat i meget stærkere Form; men enten den kommer paa den ene eller paa den anden Maade, tror jeg, at der er Grund for os til at vise denne Betragtning tilbage. Det er ikke en Betragtning, som det sømmer sig at komme med i et Land, der har en fri, konstitutionel Forfatning! Ville I undgaa, at det gjøres provisorisk, saa hav den Godhed at stemme derfor, det er den eneste Veie, ad hvilken det kan undgaa, at det gjøres provisorisk. Det er i alt Fald ikke den Slags Anmodninger, som fører til, at man gjør det, og det er heller ikke